

at Delinkventombestningerne bleve overførte til Statsklassen. Imod selve Tanken deri vil der vist nok ikke kunne indvendes noget, idet disse Udgifter sikkert i det væsentlige maa siges at være Statsanliggender og ikke Kommuneanliggender. Men bortset fra dette og set blot fra det kommunale Skattehensyns Side, altsaa Spørgsmaalet om Lettelsen af den kommunale Byrde, ville ærede Medlemmer jo straks være paa det rene med, at det ikke er nogen Lettelse for Landkommunerne, for Landbruget, idet nemlig for hver Krone Landbruget derigennem vil lettes med, ville Købstæderne og Kjøbenhavn blive lettede med fra 2—4 Kr., saa dette er jo egentlig ikke nogen Vej, ad hvilken man skulde komme Landbruget til Hjælp. Vilde man gaa videre og tage samtlige Kretsudgifter — hvorom det samme gælder, nemlig at de i Principet nærmest ere Statsudgifter og ikke kommunale Udgifter — med, altsaa ogsaa Polititudgifterne, vilde Forholdet yderligere forværres, idet Forholdet vilde blive det, at for hver Krone, Landkommunerne lettedes med, vilde Købstæderne blive lettede med $2\frac{1}{2}$ Kr. og Kjøbenhavn med 5 Kr., og det er et Forhold, som man vist nok ikke vil være tilbøjelig til at acceptere her i Folketinget. Til Slutning fremsatte den højtærede Finansminister nogle Betragtninger over eller rettere sagt en Opgørelse af Status med Hensyn til de Foranstaltninger, der i de senere Aar ere foretagne her i Landet særlig til Gavn for Smaaafolk og sammenlignede dermed den forhøjede Konsumsavgift, som resulterer af Skatloven og den nu forelagte Brændevinslov. Jeg skal ikke følge den højtærede Finansminister nærmere ind paa disse Udviklinger og Betragtninger, de ere vist fuldstændig rigtige. Rømtesjenen deraf er jo imidlertid dette, at der nu skulde optrædes en forhøjet Konsumsavgift, der skulde dække de Byrder, som det offentlige, dels som Stat dels som Kommune, har paataget sig over for Smaaamanden i Løbet af de sidste 2—3 Aar. Den højtærede Finansminister kom endda til det Resultat, at der er en lille Rabat paa 600,000 Kr. i Fævd af Smaaafolk. Denne Betragtning kan ikke andet end minde mig om dem, der leve Aaret rundt paa Kredit og tro, at de kunne leve fremdeles paa denne; saa ved Aarets Udgang ved Nytaar saa de Regningen til Betaling, og ofte kommer denne Regning saa med større Tal, end de havde ventet. Jeg tror imidlertid ikke, jeg vil i alt Fald ikke kunne anbefale det — at det høje Ting vil være med til at udstøde denne Regning. Jeg anerkender saa fuldt som nogen, at den højtærede Finansminister har rakt Haand til en Række Foranstaltninger, der ere ud-

førte i Løbet af de sidste Aar, til Lettelse for de lavere Samsundsklasser. Jeg erkender ligeledes, at ogsaa Opgørelsen af det pecuniære Resultat er rigtigt, nemlig at der til disse Djemed er blevet anvendt af Stats- og Kommunemidlerne et Beløb af mellem 5—6 Mill. Kr. aarlig ud over det, som der er søgt Dækning for. Ogsaa dette er rigtigt. Men er det Lykkedes os gennem disse Aars Arbejde at faa noget gjort i den Retning, hvor der er saa meget, der staar tilbage, saa tror jeg ikke, det vil være rigtigt bagester at komme og forlange Betaling derfor. Vi have nok af sociale Opgaver og Reformere endnu tilbage at løse, Opgaver ogsaa af den Art, at det meget vel kan forsvares, at de Samsundsklasser, hvem de fortrinnsvis skulle komme til gode, dertil kunne komme til at yde et Bidrag. Men at søge nogen som helst Dækning for, hvad der er givet, det tror jeg, ikke er tilraadeligt.

Finansministeren (Estrup): Det er jo vist nok noget ualmindeligt, at en Minister tager Ordet umiddelbart efter den første Udtalelse, der har fundet Sted under en Sags første Forhandling, men selve denne Udtalelses Bestaendighed og særlig Udtalelsen om Grundlaget, hvorpaa jeg har bygget de Betragtninger, der have ført mig til at fremsætte Lovforslaget, hvilket Grundlag jo for en stor Del var af statistisk Natur og altsaa omfattede Tal, som meget hurtigt gaa ud af Grindringen, naar de ikke med det samme fastholdes, have bragt mig til at tage Ordet straks for at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen). Det ærede Medlem begyndte med at erindre om, at han ved Behandlingen, eller jeg tror endog ogsaa ved Fremsettelsen af en Del Lovforslag, havde gjort gældende, at man maatte komme til en almindelig Toldrevision, og at man maatte vente, at Forslaget dertil kom fra Regeringen. Han vilde saa betragte dette Forslag som Svaret paa denne Opgørelse. Det maa jeg ganske bestemt benægte er Tilfældet; det er det ikke. Jeg vil gerne erindre det ærede Medlem om de Udtalelser, der faldt fra flere Sider, ogsaa fra min Side, den Gang det sidste Forslag, der blev gjort paa en almindelig Toldrevision, strandede, strandede paa en uløselig Modsetning mellem Frihandelsprincipperne hos Flertallet i dette Ting og de modsatte Anskuelser i det andet Ting. Jeg vil gerne erindre det ærede Medlem om disse Udtalelser, der den Gang faldt, og som ikke berettigede det ærede Medlem til at foresætte, at jeg skulde staa rede til nu at fremkomme med Forslag om en almindelig